

T ó l d a l é k .

A' Magyar Kurirnak , Aprilis' 20-ik napján
kött 32 ik darabja mellé.

Könyörgő Levél ,

mellyet

Méltóságos 's Fő-Tisztelendő

SZÁNY FERENTZ ÚR

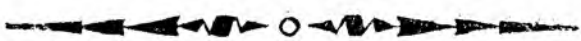
ö Nagysága,

A' Rozsnyai Püspöki-Széke lett Bé-ülte-
tésének öröm- napján, a' Tekéntetes öszve-
sereglett Rendekhez, Segedelem - Nyújtás
végett nyújtott, a' *Váczi Siket-Némák*
nevelő -Házának nevében a' Se-
gedelem bé-szedő,

Anno, quo

PATRE. PATRIAE. AVGVSTO. PLO. IVBENTE.
VACII. SVRDO-MVTIS. SCHOLA. SVREXIT.

B Ê T S E E N 1 8 0 2 .

Nyisd-meg (*) a' te szádat (**) a' mellett,
a' ki Néma. *Péld, Besz. 31-dik Rész.*
8-dik vers.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

(*) *Még ma: mert eljő az Éjszaka, és senki sem
válaszolhatik Sz. János Évangy. 9-dik Rész,*
4-dik verse.

(**) *Értelem.*

A' tellyes Vígágnak, hogy ne légyen híja:
A' Némákat e' Nap, mága ide híja,
Akarván részt adni n'kik örömébül;
A' mély kinek kinek, ki vez a' szemébül,
Örül Fő Papjának, a' Pap Szent Megye,
Örül Fő Tagjának a' Nemes Várnegye:
Örül jó Úrának, 's Atyjának e' Város,
Örül minden Lakos, háznat vár az Arros:
Örül a' Néma is: mert vár Nevelését,
Ember Miltóságra va ó emeltetés:
A' BútsúBPénzel jár: a' U'Nevelő pénzét vár;
Pénzel épül a' Vár: pénzelt jár a' Vásár.
Tellyes lesz öröme enn-k a' nagy Napnak,
Ha itt ma a' Némák Nevelőket kapnak,
A' víg azt kívánja: hogy minden víg légyen
A' Bó dogtalaa-is, Vígágból részt végyen;
A' Néma-is víg lesz; hogy ha nevelterik;
De hogy nevelterik? ha nem segítettik,
A' Némát Jó Atyák! így hát segítség!
Az Emb-riségre őket emelíték!
A' Vátzi Néma-Ház a' segéllést várja,
Az ég a' Segítőt kebelébe zárja.

A' Fele-Baráti Szeretetről.

Mi módon szeretheti az Istent; a' kit nem látott az,
a' ki nem szereti az ő Attyafiát, a' kit lát? — —
A' ki szereti az Istent: szereti az ő Attyafiát-is.
Sz. Ján. 1 Lev. 4-dik Rész: 20. 21. vers.

EMBER-Barát névnél nintsen szebb Nevezet,
Bóldog', a' Kit a' Nép így nevez, 's nevezett!
Istenhez az Ember Barát, im! közel jár
Hogy jól-tégyen másfal tsak az időből vár,
Ugy nézi az Ember-Társát, mint Barátját;
'S mint azon egy Isten Kezének Nyoma lát:
A' szükölködőnek fel-olztja Kenyerét,
Hogy segítsen rajta: koptatja Tenyerét,
Ha m'is szomorkodik: ollykor, víg nem lehet:
Víg akkor, a' mikor mást-is azzá tehet:
Más Java, ő Java; más Kárja, ő Kárja;
Más Bajja, más Jajja, sívét marja 's járja:
Szelíd, adakozó, nem is rágalmazó,
Kegyes, Tűrő, Szánó, könnyen irgalmazó.
A' Vallás szeretet nélkül, nem is Vallás;
Vakítás, Tsébitás, tsak Tsalás 's Kárvallás!
A' ki Istent szeret: a' Vallást szereti;
A' ki ezt szereti: Tarsát meg nem veti.

E' Világ tsak egy Ház, egy Ur a' Gazdája,
 Minden Ember, 's Némzet, tsak egy kéz' munkája:
 Minden Ember egy Vér, Atyafi, és egy Test,
 Az Alkotó mindent, lásd! egy Formára fest.
 Így! nem tudván: élfz-é e' Nap le-Folytáig.
 Tégy jól mindenekkel, Élted' vér-Fogytáig.
 Szeressed az Embert, mint saját Véredet:
 Hidd-el: a' Szeretet meg-adja Béredet.

Lætitiæ illius, nostræ, quæ visitur Urbe,
 Pars etiam Mutis est tribuenda Viris
 Alma Diœcêsis felix sub Præside Tanto,
 Immolat auratis thura sabæa focis.
 Illustre hoc Membrum, Comitatus Jubila prodit
 Quod Gremio videat, possideatque suo,
 Funditur in Plausus tota Urbs, Dominum, faci-
 lemque
 Atque comem in Szányi se obtinuisse Patrem.
 Exultant cuncti Cives, Mercator, & omnis
 Artifaber certam spem utilitatis habens.
 Exultat etiam Muti, quos fors depressit ad ima, &
 Exclufi humana conditione gemunt.
 Afflicti ingeminant, immiti sidere natis,
 Nullus qui nobis illachrymetur erit!
 Nascimur in Mundum, Mortales, attamen horum
 Lætatur solo Nomine, non alio.

Interea positis hodiernæ Lucis honore

Adlecti Curis, vota, precesque parant

In spes erecti, se in Szányi Præsule certum

Patronum, & largum jam reperisse Patrem.

Quo miseraute habeant, doctos hac Arte Ma-
gistros,

Et fiant Homini, Conditione, pares.

Læti, Lætorum tantum Consortia quærunt,

Lætitiaæ afflicti, Partem habuisse voluunt.

Muti etiam Festos proment de Pectore Plausus,

Si videant Sortem posse beare suam.

Ast, absque Auxilio, qui possunt esse beati?

Sacrorum, & prima nobilitate Virum.

Quid superest! atque ut Fortuna, opibusque
Potentum,

Auxilium Muti, Præsidiumque petant.

Ut reliquorum Hominum, valeant contingere
Sortem,

Quis hucdum abjectis vivere triste fuit.

Vatzii Mutorum Sedes Tua Limina pulsat,

Expectans pronam Præsul amate Manum.

Te præeunte alii, tam sancta Exempla secuti;

Auxilio Mutis, post breve Tempus erunt.

Si quid præstiteris Miseris Nove Præsul, id
omne:

Propitii reddent in tua Vota Dii.

Anno, quo

IN HUNGARIA QVOQVE, HUNGARIS VRDO-MVTI
VACINJ LOQVI COEPERVNT.

Strohs

Az Erdély Országai Nagy Fejedelemség-
 béli Feiseges Királyi Fő Kormány Szék
 egyik nagy érdemű Titoknokjának, *F.*
Szálláspataki Méltóságos Kenderesi Mi-
hály - Ur, kedves volt Elele Párjának,
 Néhai *Tekintetes Balia Rebeka* Asszony-
 nak, Kolosvárat történt véletlen Ha-
 lálát emlegeti, 's busongja, az
 alább irt eképen:

Az ártatlanságnak egy remek példáját,
Kenderesi Mihály Balia Rebekáját,
 Sítatom. — Meltán is: mert jó Társ 's Anya volt.
 Oh be nagy földi kár, hogy illy hamar el holt!
 Az ártatlanságnak dízt adott 's szépséget.
 Ez is adott néki kedves ékességet,
 Szelidség volt szava, járása, 's kelése.
 Szelidség mindebben maga viselése;
 Gondos volt házanál, okos. és vigyázó,
 E' jót belé adta ama Szent 's Vigyázó. (*)
 Miért bántád e' jót? oh véletlen halál!
 Már keserves Férje ényhülest hol talál?
 Ezt mondja: Istenber! ki sebesitt 's gyógyitt
 Szent tettzése szerint öl és elevenitt.
 Hiv Férj! Isteni kér sebed bé kötözze,
 Enyhitő baltamját sziveure öntözze,

(*) Dániel R. IV. v. 20.

Anyá nélkül árva három kis Tsemeték!

Ellyetek 's nőjjetek miot gyümölts — tsemeték!
A' meg hólt virtusa légyen példa másnak,
Hirdelsük 's befzéllyük joságit egymásnak!!!

Különös nagy jo Affzonyának hamvait, köte-
lelsége Izerint, kivanta meg tiltelni.

Déván Martzius 30-ik napján 1802 ik esztendőben.

T. Sala Mihály,
Dévai Ref. Pap.

E P I T A P H I U M ,

Novo Sepulchri Divi Papæ Pii VI. Mo-
numento incisum.

Hac Pius iste jacet peregrinus Apostolus urna,
Qui propria fatis exul ab Urbe fuit.

Hic peregrinus erat, dum viveret. — Exhuma de
umbris,

Fata pares subeunt conperegrina vices.

Occidit! — at virtus nullo concussa viarum.

Anfractu, vivit! non mortura polis.

Occidit! — at ortus de bustis morte cadentis,
Fulgens Romæ fidus in Orbe Domus.

Szalatnya, 21. Martij, in Comitatu Honthensi 1802.
Cecinit

Nob. Franc. Piscatoris,